

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

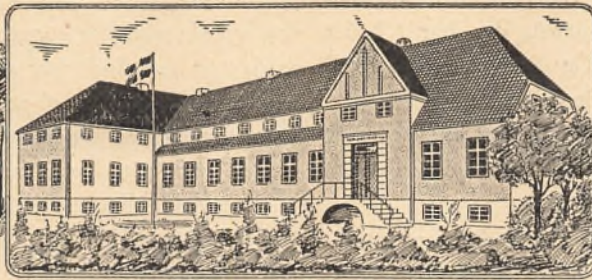
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FRA NR. NISSUM HØJSKOLE

Marts 1958

„Bed og arbejd.“

50. årgang nr. 3

GENGÆLDELSE

Jesus lagde meget stor vægt på, hvorledes mennesker behandler hinanden. Og denne interesse tog hans apostle og disciple i arv efter ham.

Som Jesus var dengang, således er han også sindet endnu. Han gav denne lov: Som vi handler mod hinanden, således vil Gud handle mod os. Det er en gengældelseslov.

Lad os tage nogle ord fra skriften til hjerte om disse ting. Jeg har fundet 4 steder om tilgivelse, 4 steder om at dømme og 4 steder om godhed i det hele taget.

I. Tilgivelse.

Math. 6, 14—15: „Tilgiver I menneskene deres overtrædelser, vil jeres himmelske fader også tilgive jer; men tilgiver I ikke menneskene deres overtrædelser, vil jeres fader heller ikke tilgive jeres overtrædelser.“

Math. 6, 12: „Forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere.“

Math. 18, 32: „Du onde tjener! al din gæld eftergav jeg dig, da du bad mig om det — og hans herre blev vred og overgav ham til bød-

delknægtene — sådan skal også min himmelske fader gøre med jer, hvis ikke enhver af jer af hjertet tilgiver sin broder.“

Math. 5, 25: „Skynd dig at søge forlig med din modpart, mens du er med ham på vejen for at — du ikke skal blive kastet i fængsel.“

II. Døm ikke.

Math. 7, 1—2: „Døm ikke, for at I ikke skal dømmes; thi den dom, I dømmer med, med den skal I selv dømmes, og med det mål, I måler med, med det skal I selv få tilmålt.“

Ligeledes Luk. 6, 37: „Døm ikke, så skal I ikke dømmes; fordøm ikke, så skal I ikke for-dømmes; tilgiv, så skal I få tilgivelse.“

Rom 2, 1: „idet du dømmer de andre, for-dømmer du dig selv, du dømmer nok, men handler selv på samme vis. Vi ved jo, at Guds dom med rette er over dem, som handler således.“

1. Kor. 4, 5: „Døm derfor ikke noget før tiden, før Herren kommer.“

III. Almindelig godhed.

Math. 25, 40 og 45: „Og kongen skal svare

og sige til dem: Sandelig siger jeg eder, hvad I har gjort mod en af mine mindste brødre der, det har I gjort mod mig.“

„Sandelig siger jeg eder, hvad I ikke har gjort mod en af de mindste der, har I heller ikke gjort imod mig. Og disse skal gå bort til evig straf, men de retfærdige til evigt liv.“

Ef. 4, 32: „Men vær gode mod hverandre og barmhjertige, så I tilgiver hverandre, ligesom Gud har tilgivet jer i Kristus.“

1. Pet. 3, 8: „Vær alle eensindede, medfølede, kærlige imod brødrene, barmhjertige og ydmyge.“

Math. 10, 42: „Og den, som giver en af disse små blot et bæger koldt vand at drikke, fordi han er en discipel, sandelig siger jeg eder, han skal ingenlunde gå glip af sin løn.“

Det hele er egentlig samlet i Math. 7, 12, hvor der står: „Alt, hvad I vil, at mennesker skal gøre mod jer, det samme skal I gøre mod dem.“

P. Roesgaard.

Hjemme fra **SKOLEN**

I fastelavn var alle eleverne fraværende med undtagelse af vor eneste mand fra Færøerne, og han var om mandagen med mig i Holmsland til fastelavnsmøde, så lidt udflugt fik vi da allesammen.

Vi har haft besøg af hr. Tage Albertsen, der på udmærket måde talte om opsparing, og eleverne var meget optaget af foredraget. Sekretær Morten Jensen fra Blå Kors har talt om ærdelighedsarbejdet; et arbejde, der stadig er sørgeligt aktuelt. Ritmester Kierskou har holdt foredrag om Nato og Danmarks stilling samt om de unges muligheder inden for forsvaret. I tilgift fik vi nogle interessante film fra Gaza-området, og til sidst var der lejlighed til at stille spørgsmål, hvilket eleverne i allerhøjeste grad benyttede sig af.

Som en ganske særlig oplevelse har vi haft besøg af pastor Evald Christiansen, generalsekretæren for KFUM og K i Danmark. Der blev fortalt så godt om KFUM, så hele vor flok sad og lyttede med stor opmærksomhed, og der var sådan en god ånd over samværet. Det var et lejlighedsbesøg, men vi tænker på det med stor taknemmelighed, og vi ønsker generalsekretæren en lang og god arbejdsdag inden for KFUM.

Vor sædvanlige tur til Struer var meget „udbytterig.“ Jydsk Andel gav os cigaretter, Struer slagteri gav os røde pølser, og Bang & Olufsen gav både flotte film og sodavand. På anden vis var turen også udbytterig. Det er sundt og belærende for unge fra landet at se, hvordan der arbejdes andre steder, og det er interessant at se teknikken. På Jydsk Andel er det den 46 m høje silo, det komplicerede renseri anl. og foderblandingsanlægget, der især vækker opmærksomhed. På slagteriet bemærkes både teknik og arbejdsdeling, og det er en fornøjelse at se, hvor udmærket de forskellige arbejder udføres, og det er bestemt også en nydelse at se (og smage) de færdige produkter. Hos Bang & Olufsen forstår vi næsten intet af alt det, vi får at se, ud over arbejdsdelingen og enkelte store maskiners arbejde. Alt angående radio og fjernsyn m. m. må vi nøjes med at beundre. Om de tusinde dele bliver samlet rigtigt, kan vi slet ikke se noget om; men vi skønner af resultaterne, at videnskab og teknik i fællesskab kan udrette store ting. Enkelte af de mest interesserede får vel også mere lyst til fysik og andre fag, der ligger uden for og over vore daglige interesser.

Vor elevflokk i vinter ligner naturligvis de tidligere hold. I højskolen har vi dog i vinter forholdsvis mange ikke-landmænd. Ja, de er nok fra landet, men de skal ikke fortsætte ved landbruget, så de er ikke med til landbrugsundervisningen, og det giver mange ekstra undervisningstimer — især i dansk, regning og sprog.

Landmændene er kommet et godt stykke ind

i fodringslæren og meget andet, og nu skulle vi snart have en tur til nogle demonstrationsbrug, så eleverne kan se det i praksis, som vi har prøvet at lære dem i klassen. Allerede da vi var i Struer, var vi inde at se et moderne landbrug, hvor svinene blev fodret efter skemaer, og hvor vægten stadig blev kontrolleret. Gården, vi besøgte, hedder „Gimsinghoved“ og ejes af eksportør Ivar Lundgaard. Der er naturligvis ikke store muligheder for, at nogen af eleverne får så stor og smuk en gård, men man kan jo aldrig vide, og her var i alt fald meget at se. Roerne lå på loftet og kom lige ned i tørvaskerne, og hvilken fryd at se alle maskinerne til markens drift og afgrødernes bjergning.

Efterskoleeleverne får efterhånden en hel del ting færdige. Det er fornøjeligt at mærke deres kærlighed til husflidssalen; drenge skal jo helst røre sig og er glædest for de fag, hvor de skal arbejde. Men de kan også godt både høre efter og tænke, og vi har mange prima elever i efterskolen, som der snart skal blive gode unge mænd af.

Elevernes avis „Hummerbid“ er forholdsvis meget vellykket. Den er både sjov og opdragende — især det første. Men sådan en avis har nu sin store betydning, for det gør så godt at le rigtig hjerteligt i fællesskab. Det ligesom knytter sammen. Og den sølle mand, det går ud over, lærer snart, at det er klogest at le med.

★ *En rejse til Indien* ★

Eklakhi mission, d. 29. jan. 1958.

Kære forstander Kristensen og frue!

For nogen tid siden læste jeg i vort blad om „rejsen til månen“, og nu, da jeg også er på rejse, tænkte jeg, at De måske ville blive glad for et lille indlæg, enten til oplæsning på skolen eller til bladet.

I 1947 havde jeg en kammerat, der rejste til Indien, og da vi tog afsked med hende, lovede jeg, at jeg nok skulle komme og besøge hende, uden at nogen af os den gang tog det alvorligt. Lilly var jo på hjemmeophold i 1953—54, og da holdt hun på, at jeg havde lovet at besøge hende, og aftalen blev, at jeg sammen med en anden diakonisse skulle komme i novbr. 1957. Fra den tid arbejdede jeg mod målet — læste engelsk og sparede penge; og nu har jeg haft en dejlig tid herude.

28. oktober startede jeg fra Sønderborg til Genua, hvorfra en italiensk båd førte os til

Bombay. Det var en vældig god båd, og vi havde en behagelig rejse. Morsomt var det at studere vore medpassagerer. Der var en stor flok nonner og patere og mange indere, især lyste kvinderne op med deres farvestrålende sarier. Et storslået og skønt syn, da vi passerede Messinastrædet — Italiens kyst på den ene side og Sicilien på den anden. Senere så vi Kreta, en ejendommelig klippeø, og uvilkårligt gik tankerne til Paulus. Historisk var det også at sejle gennem Suez. Som jeg havde læst om og set på billeder er kanalen meget smal. På den arabiske side løber ferskvandskanalerne, og her ligger de store militærlejre. På grund af vandkanalen vokser der flere træer, og her er mere grønt end på den anden side, hvor Sinaiørkenen strækker sig milevidt frem. Engang imellem så vi en beduinlejr, og andre steder var der store kraner stillet op; formodentlig arbejdede de uafbrudt for at holde sandet væk fra kanalen.

I Aden fik vi det første indtryk af India, en svejtsisk dame, som rejste ud for at gifte sig med en inder, hun havde mødt i London, fik her sine første betæneligheder, hun havde ikke forestillet sig, at der kunne være så støvet og snavset. I Aden lugter der desuden ganske forfærdeligt af geder, der færdes frit omkring. — Hele sejlturen forløb godt — uden søsygens kvaler. Det gik let med at komme igennem torden i Bombay. Vore kufferter var tunge af lakrids, rugbrød og spegepølse foruden andre ting, som ikke kan købes herude. Togrejsen fra Bombay til Calcutta varede 40 timer. Vor rejses mål var den nordøstlige del af India, hvor Santalmissionens arbejdsmark ligger. Calcutta har 2,6 mill. indbyggere, og der var en enorm trafik: biler, lastbiler, busser, sporvogne og cykle-rikschaw. Alle brugte tudehornet flittigt; og det eneste, der ikke flyttede sig af den grund, var køerne; gang på gang måtte de bremses op, når en ko havde lagt sig til hvile midt på gaden. Tidlig næste morgen var vi i Kali-templet, en oplevelse, som gjorde stærkt indtryk på mig. Her møder man hinduismen i al sin grusomhed. Kali var guden Sivas hustru. Templet besøges årligt af hundredetusinde pilgrimme. Trange gader fører frem til templet. På begge sider er der handelsboder. Alt, hvad der behøves til ofringen, kan købes her: blomster, frugt, ris, kamfer og forskellige slags urter. Desuden sælges guder (hæslige at se på), billeder, amuletter og røgelse. I et aflukke er der geder, og der ofres mange geder hver dag. — Overalt på gaden sidder, ligger eller står der tiggere. Jeg kan tænke mig, de har en god fortjeneste på dette sted; når man lige har ofret til guden, må man også behage ham ved at give til dem, der trænger. Så her, hvordan godtroende pilgrimme kunne udnyttes til økonomisk fordel. Straks vi viste os ved tempelporten, kom en af præsterne og fortalte med rivende hast, hvad der foregik, og hvad det betød. Vi så, hvordan

guden blev indviet med helligt vand, før den blev slagtet. Kun blodet blev ofret, kødet kommer præsterne til gode. Vi kom forbi bagsiden af templet, her går et rør ud, hvorfra der løber en lille stråle skident vand. Det er vandet, som har rislet over gudindens fødder og derfor nu er helligt. Hinduerne ta'r lidt i deres skål, skyl-ler munden og drikker. Et kaktuslignende træ står i gården, det er sikkert gået ud, men det spiller en stor rolle. Inde ved stammen er der et rødt gudebillede, og i grenene hænger tøjstumper og hårtjavser. Nogle kvinder står foran træet i bøn. Kvinder, som ikke har børn eller kun døtre, kan her ofre og bede, så vil guden give dem en søn. Når deres bøn er hørt, klipper de lidt hår af babyens hoved og hænger det i træet. Ikke langt fra tempelpladsen er ligbrændingspladsen. Trods uhygge må vi også hen og se den. En mand ligger på bålet, men endnu er det ikke tændt. Der synges, spilles og danses omkring bålet, formodentlig er det en hellig mand, der på den måde stedes til hvile. I 3 timer skal de løbe rundt, bliver der sagt. Jeg er glad, da vi kan forlade dette uhyggelige sted — men alligevel med en underlig følelse. Jeg tænker på alt det, hinduen gør for at behage sin gud og på, hvor let jeg mange gange tager min gudsdyrkelse, og jeg tænker på, hvor vanskeligt det er at bringe dem evangeliet.

Fra Calcutta gik turen videre til de forskellige missionsstationer i Santal Parganas. Vi så skoler for drenge og piger — industriskole med landbrug, snedkeri og væveri. Vi så præsteskolen, hvor både mand og kone får undervisning. Børnene under skolealder bliver afleveret i børnehaver, ikke en flot og moderne som herhjemme; nej, her samles børnene under et skyggefult træ og i regntiden i et lidet rum. Der er ikke skolepligt i dette land, men der er da en stigende interesse. Regeringen har opført mange skoler rundt om i landsbyerne. Jeg undrede mig tit over, hvordan børnene kunne

koncentrere sig om det, de skulle. Klasserne sad side om side ofte i det fri, ellers med åbne døre og vinduer. Det sker, at en 12—14-års pige eller dreng begynder i første klasse. Omsider har forældrene fundet ud af, at det var godt nok at lære noget. På et besøg i en landsby blev der spurgt, om ikke de ville sende børnene i skole. „Nej, hvorfor skulle vi dog det“, sagde moderen, „vi har klaret os foruden.“ — Bibelkvinden gav flere grunde og sagde bl. a.: „Når I får et brev, må I altid have en anden til at læse det. Hvis din datter bliver gift og rejser herfra, ville det så ikke være godt, om hun kunne skrive?“

*Søster Johanne Kjær (1940),
Østergade 1, Sønderborg.*

Tak for brevet. Vi vil gerne høre mere.

A. Kr.

Arbejdsglæden er i dag afløst af timelønskrav

Det første af årets to KFUM- og KFUK-ungdomsting afholdt i Grindsted.

I fjor forsøgte KFUM og KFUK i forening for første gang et såkaldt „ungdomsting“, hvor unge, hovedsageligt i alderen 17—25 år, samledes for at drøfte tidsaktuelle problemer. Stævnet blev en stor succes. Det var overtegnet, længe før det fandt sted, og man besluttede derfor i indeværende vintersæson at arrangere to ungdomsting. Det sidste har været afholdt i Grindsted, hvor ca. 100 unge mænd og kvinder repræsenterende alle egne af landet var samlet.

Indkvarteringen fandt sted i private hjem, og stævnet åbnedes af KFUK-sekretær frk. Knudsen, Grindsted, der havde trukket det store læs ved den lokale tilrettelæggelse af stævnet.

KFUK's landssekretær, frk. Else Brostrøm, var første taler. Hovedemnet var som ved de foregående ungdomsting: „Kristendom og men-

neskeliv“, og emnet, man behandlede denne gang, var „Før fyraften.“

— Vi vil gerne hjælpe ungdommen til at forstå, at kristendom og menneskeliv hører sammen, og at livet ikke bare er dette at stræbe efter den høje levestandard. Vi er taknemmelige over, at ungdommen går med til at drøfte dette vigtige problem, sagde landssekretæren, der sluttede med at sige, at emnet var tænkt som en indledning til en senere drøftelse.

Toldforvalter H. Baagø, Vejle, talte derpå over emnet: „Vort daglige arbejdes mål og mening.“ Han sagde, at for mange er arbejdet en trædemølle; det daglige arbejde skal udføres for at få lønnen; men interessen for det arbejde, man er sat til, er desværre ikke til stede. Den sidste menneskealder har helt og holdent ændret menneskers syn på arbejdet, og der foregår stadig en rivende omvæltning inden for dagliglivet. Alt er forandret, og det er industrialiseringen, mekaniseringen og automatiseringen, der er skyld i dette. Det har gjort arbejdet lettere; men samtidig har det taget noget af arbejdsglæden fra os. Tidens løsen er: Tempo, mere fart for at opnå en større produktion. Tidligere var det sådan, at mennesker var herre over arbejdet; men nu er det arbejdet, der er herre over menneskene. Den enkeltes indstilling over for arbejdet er anderledes end før; thi det, som før var arbejdsglæde, er afløst af timelønskrav. Derved er arbejdet blevet en salgsvare. Hvor mange tænker i dag på, at det arbejde, hver enkelt udfører, er et led i opbygningen af vort samfund? Kun én ting kan ændre det forkerter, som industrialiseringen skaber, og det er at få et kristent syn på vort daglige arbejde: at udføre det som en tjeneste for Gud, ikke for at takkes mennesker og opnå ære og berømmelse, men for at ære Gud. Vi er hver for sig en repræsentant for den kirke, Jesus har oprettet på jord. Den, der får dette syn på det daglige arbejde, opdager, at der er en mening med det,

og arbejdsglæden vil da være til stede, ligesom man vil få øjnene op for, at der ligger en opgave i at udføre et arbejde godt og samvittighedsfuldt. Vort kristenliv skal præge os på arbejdspladsen, så vi derigennem bliver et vidnesbyrd for andre; thi det kristne vidnesbyrd og den kristne bekendelse afhænger af, hvordan vort arbejde udføres, og hvordan vi lever det daglige liv.

Den første aften sluttedes med forevisningen af de to film: „Vejen til højere levestandard“, hvorpå formanden for Grindsted-kredsen, pastor Vestenaa, Hejnsvig, holdt andagt.

Søndagen indledtes med gudstjeneste i Grindsted kirke, hvor KFUM's landssekretær, pastor Ole Bertelsen, prædikede. Derpå var der gruppearbejde, og som stof var foruden Baagøs foredrag stillet syv spørgsmål ved hovedemnet: „Før fyraften“, og det var i høj grad aktuelle spørgsmål, der var stillet, og de gav da også anledning til megen diskussion inden for hver enkelt gruppe, hvilket man fik et indtryk af, da der fra grupperne blev aflagt beretning om de resultater, man var kommet til.

(Kr. Dagblad).

Man ønsker en kirke, der passer ceremonierne

*I en artikel i „Kirkeligt Forbund“s
blad „Vor Kirke“ hedder det:*

Det er også rent folkekirkeligt en alvorlig sag, når kirkegangsprocenten går ned og kommer i betænkelig nærhed af nulpunktet. Med hvilken ret kan vor kirke kalde sig folkekirke, om folkets flertal svigter den?

Her trøster man sig så med de 97 pct., der, som det hedder, står i folkekirken.

Hvorledes forklarer man sig nu dette forhold? Er det den nok som bekendte kirkelige konservatisme, der ønsker at opretholde status

quo, hvad det kirkelige angår? Man vil nok have sine børn døbt, selv om mange er i forlegenhed med svaret, om man spørger dem hvorfor. Man viger tilbage for at foregribe noget, at tage noget bestemt standpunkt. Det kunne jo være, at der var en velsignelse i dåben, i hvert fald er den da ikke til skade for barnet. Det kan så selv vælge, når det vokser til, om det vil stå i kirken eller ikke. Man ønsker i hvert fald ikke at tage ansvaret for at formene det dåben. Man kan godt til en vis grad respektere det standpunkt, men også kun til en vis grad. Med hvilken ret tager man det så let med dåbens forudsætning: den kristne opdragelse og oplæring i kristendom? Med hvilken ret bruger man det ene sakrament og ringeagter det andet, nadveren, ved helt at negligere Herrens befaling? Så er der de kirkelige handlinger iøvrigt, konfirmation, vielse og begravelse. Flertallet ønsker en kirke, der „passer ceremonierne“ og er til rådighed, når man har brug for dens hjælp, men at gå i kirke ellers finder man ingen grund til. Juleaften må være tilstrækkeligt.

Vi har lov at glædes over vor folkekirke og dens rige arbejdsmuligheder, men det må bestandig være en glæde med frygt og bæven.

Regnskabet

Tak til alle, der har betalt til rette tid. Det er kedeligt at skulle møde med et underskud, men sådan står det til. Årsagerne er jo ikke svære at finde. Bladet har kostet ca. 1000 kr. mere (sidste års gæld til bogtrykkeren skulle have været 571,34 kr. større, men denne post for porto var ikke med i vores opgørelse). Den store stigning skyldes, at vi har udsendt flere blade og større numre med betydelig flere billeder. — Vi er imidlertid sikkert alle enige om, at bladet ikke må være mindre, og lige-

ledes at elevforeningen stadig skal støtte vanskeligt stillede elever. — Står det fast, må vi tage kontingentet under overvejelse. Vi skal sikkert fastholde de 3 kr. som minimum, men det er nok nødvendigt, at den store stab af medlemmer regner med mindst 5,00 — helst mere! Behovet for støtte er ikke mindre, og om få måneder skulle elevforeningen gerne på en eller anden måde kunne bidrage til den nye bygnings udsmykning. — Altså: skriv straks på giro-blanketten og send os en god hilsen. Tak!
H. Lindskov Rasmussen.

ELEVFORENINGENS REGNSKAB 1957

Driftskonto.

Indtægter:	
Kontingenter	9149,00
Gaver (se specifikation)	65,70
Renter	611,80
Underskud	727,62
	<hr/>
	Balance kr. 10554,12

Udgifter:	
Bladet har kostet	8877,72
Understøttelser	1320,00
Landslevforeningen	300,00
Porto	56,40
	<hr/>
	Balance kr. 10554,12

Gaver specificeret:	
Vandremapperne:	
„Mindekæden“ 1942	17,00
„Mindekæden“ 1942	23,00
„Kontakten“ 46-47	10,00
„Budstikken“ 1948	15,70
	<hr/>
	Gaver ialt kr. 65,70

Formuekonto ved årets begyndelse.

Lånt højskolen	2605,00
I banken	9405,09
Girobeholdning	479,29
Kassebeholdning	899,17
	<hr/>
	kr. 13388,55
÷ gæld til bogtrykkeren	1568,30
	<hr/>
	Balance kr. 11820,25

Ved årets afslutning:

Lånt højskolen	2605,00
I banken	10032,78
Girobeholdning	634,91
Kassebeholdning	393,02
	<hr/>
	kr. 13665,71
÷ gæld til bogtrykkeren	2573,08
	<hr/>
	kr. 11092,63
Underskud	727,62
	<hr/>
	Balance kr. 11820,25

HØJSKOLEPOST

Regnskab for understøttelsesfonden.

Formue 1. januar 1957	3064,95
Renter tilskrevet	146,50
Formue 1. januar 1958	3211,45
	<hr/>
	A. Kristensen.

Byggesagen.

Grethe Laursen, Allingåbro	10 kr.
Kirstine Didriksen, Slagelse	10 kr.
Tonna Thomasen, Herning	10 kr.
Jens Chr. Kviesgaard, Tiphede	10 kr.
I. M. Therkildsen, Herning	10 kr.
Rosa og P. Mich. Jakobsen (50 og 49-50)	100 kr.
Aage Ottosen, Bjerregård	50 kr.
Leif Karlsmose, Filskov	25 kr.
Ingrid Pedersen 1956	15 kr.
Marts (kan)	70 kr.

For ialt 310 kr.

meddeles herved kvittering og hjertelig tak. Tidligere indkom 12707,50. Ialt 13017,50 kr.

Det andet loft har vi for længe siden fået færdig, og vi var godt i gang med at mure øverste etage. I tiden (8. marts) holder vi stille på grund af frost, men murerne mener, at bygningen kan gøres klar til rejsning på 5—6 dage. Der er nu sat vinduer i de to nederste etager, og det pynter svært. Det går nærmest bedre med pengene, end jeg havde ventet. Vi har ingen lånt endnu, men vi har begyndt at tage af støttefonden, og vi sender de „5-årige“ bidragsydere en kærlig tanke; for der var over 20,000 kr. i fonden. Sammen med gaver til byggesagen og forskellige andre gaver har den været til megen

hjælp, men skolens egen opsparing har dog betydet en del mere.

Vi må dog regne med, at vi ret snart skal til at låne penge til store renter, og at det vil vare længe, inden vi får det billige statslån.

Kokkepige.

To af vore piger rejser til maj; tre beholder vi, og een ny har vi antaget. Disse fire piger er 17, 18, 19 og 20 år, og vi ville så gerne have en kokkepige, der var lidt ældre. Er der nogen af vore gamle elever, der kunne tænke sig pladsen, hører vi gerne fra dem. Vi vil også være taknemmelige, om nogen kan anvisе en veninde.

Forældredagen.

er fastsat til lørdag den 29. marts. Vi glæder os meget til at se elevernes forældre, men vi tænker med vemod på, at mange af eleverne tager fra skolen sammen med forældrene, og de øvrige rejser søndag den 30. Måtte vi nu få en rigtig god tid til sidst og en god afslutningsfest.

Vandremappernes besøg.

24. januar. „Sølvsnoren“ 28-29.

10. februar. „Budbringeren II“ 41-42.

1. marts. „Budstikken“ 48.

Vore møder.

26. marts. Houe. A. Kr.

8. april. Aulum. A. Kr.

9. april. Nr. Bork. A. Kr.

9. april. Sæby. L. R.

10. april. Ullits. L. R.

15. april. Thorsø. L. R.

16. april. Ramten. L. R.

19. april. Vejle. L. R.

22. april. Vejrum. A. Kr.

Amtsunderstøttelse.

for sommeren 1958, 5 måneder. Der kan fås 945, 810, 675, 540, 405, 270 eller 0. Kun få kan opnå den største tildeling, men mange vil kunne få 810 eller 675. For 3 måneder er understøttelsen naturligvis tilsvarende pr. måned.

Sommerskolen 1958.

Efterskolen har længe været fuldt optaget. På højskolen er der endnu 5 ledige pladser. Ialt er 64 elever indmeldte.

Vinterskolen 58-59.

Efterskolen er omtrent besat. Til højskolen har vi allerede en del forespørgsler.

Østvendssyssel højskolekreds.

Sammenkomst i Hjallerup missionshus lørdag den 19. april kl. 20. Taler: Forstander Davidsen, Horne. Emne: „Livets karrussel.“ Kom selv og tag en kammerat med.

Indre Missions højskolekreds for Vejle og omegn.

Generalforsamling og pakkfest ved sekretær Bærenholdt afholdes den 29. marts kl. 20 på KFUK i Vejle. — Alle indbydes venligst.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

1957 Frk. Irena Petersen, Sygehjemmet, Brogårdsvej 86, Gentofte — samme, Saltnes Østerø, Færøerne.

1955 Frk. Jytte Eriksen, Gjorslev avlsgård, St. Hedinge — samme, „Højvang“, Maribo.

1953 Frk. Inger Jespersen, Over Feldborg, Skive, — samme, Vemb central, Vemb st.

1946 Fru Magda Horslund Mortensen, Køgevej 24, Herning — samme, H. C. Ørstedsvvej 71', Herning.

Vinterskolen:

56-57 Sv. Aa. Lauridsen, Skarrild, Kibæk — samme, Lillevang, Aulum.

54-55 Aksel B. Bounerup, „Bakkegård“, Skovsted, Thisted — samme, Seminariet, Nissum Seminarieby.

Verner Christensen, Nors Havreland, Nors, — samme, Seminariet, Nissum Seminarieby.

52-53 Villy Kristensen, Lundager, Gødstrup, Herning — samme, Seminariet, Nissum Seminarieby.

47-48 Kristen Bach Kristensen, Mammen Vestergård, Bjerringbro — samme, Tolstruplund, Bjerringbro.

41-42 Lindhardt Christiansen, Sanden Engbæk, Sæby — samme, Sdr. Donbæk, Frederikshvn.

Udgivet af

Nr. Nissum højskoles elev- og vennetorening
Redigeret af forstander A. Kristensen.

CHRISTENSENS BOGTRYKKERI STRUEN 6777